

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 4Csp/26/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7822200704
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Farkašovská
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2023:7822200704.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava sudkyňou JUDr. Ivetou Farkašovskou v spore žalobkyne A. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. XXXX/X, XXX XX D., zast. Mgr. Martin Jankovič, advokát so sídlom Železničná 257/19, 050 01 Revúca, proti žalovanému POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, Pribinova 25, 811 09 Bratislava, zast. JUDr. Katarína Hegedúšová, advokátka, Majerníkova 3/A, 841 05 Bratislava, o určenie povinnosti zdržať sa výkonu práva na zrážky zo mzdy a iných príjmov, takto

rozhodol:

I. Súd u k l a d á žalovanému povinnosť zdržať sa výkonu práva na zrážky zo mzdy a iných príjmov žalobkyne v prospech žalovaného na základe Dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov zo dňa 21.12.2012 v súvislosti so Zmluvou o úvere číslo 702701872 uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 21.12.2012.

II. P r i z n á v a žalobkyni náhradu trov konania proti žalovanému v plnom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom 1. inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala rozhodnutia súdu, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa výkonu práva na zrážky zo mzdy a iných príjmov žalobkyne v prospech žalovaného v súvislosti so Zmluvou o úvere č. 8702701872 uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 21.12.2012 a zaviazal ho uhradiť žalobkyni plnú náhradu trov konania. Žalobu odôvodnila tým, že dňa 21.12.2012 bola uzatvorená medzi žalobkyňou ako dlžníčkou a žalovaným ako veriteľom Zmluva o úvere č. 8702701872, na základe ktorej bol žalobkyni poskytnutý úver vo výške 800,- eur (ďalej len „zmluva“). Úver bol poskytnutý žalobkyni ako bezúčelový a tento bol zo strany žalobkyne použitý na pohreb matky. Nakoľko žalobkyňa aj s ohľadom na odstup času zmluvou nedisponuje, túto žiada obratom vyžiadať od žalovaného na základe splnenia si edičnej povinnosti zo strany súdu. Zmluva je zmluvou formulárovou, ktorej obsah žalobkyňa nemohla meniť, mohla ju len ako celok prijať alebo len ako celok odmietnuť (rozsudok SD EÚ vo veci C-147/16, body 26.-28. odôvodnenia: „26. ... je potrebné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry systém ochrany zavedený smernicou 93/13 vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti, a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky vopred pripravené predajcom alebo dodávateľom bez toho, aby mohol vplývať na ich obsah (rozsudky z 9. novembra 2010, VB Pénzügyi Lízing, C-137/08, EU:C:2010:659, bod 46 a citovaná judikatúra; z 21. februára 2013, Banif Plus Bank, C-472/11, EU:C:2013:88, bod 19 a citovaná judikatúra, ako aj zo 7. decembra 2017, Banco Santander, C-598/15, EU:C:2017:945, bod 36 a citovaná judikatúra). 27 Súdny dvor takisto rozhodol, že vzhľadom na toto nerovné postavenie jednej zo zmluvných strán článok 6 ods. 1 tejto smernice stanovuje, že nekalé podmienky nie sú pre spotrebiteľa záväzné. Ako vyplýva z judikatúry, ide o kogentné ustanovenie smerujúce k nahradeniu formálnej rovnováhy medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, ktorú nastolila zmluva, skutočnou

rovnováhou, ktorá má znovu zaviesť rovnosť medzi zmluvnými stranami (rozsudky z 9. novembra 2010, VB Pénzügyi Lízing, C-137/08, EU:C:2010:659, bod 47 a citovaná judikatúra; z 21. februára 2013, Banif Plus Bank, C-472/11, EU:C:2013:88, bod 20 a citovaná judikatúra, ako aj z 26. januára 2017, E. F., C-421/14, EU:C:2017:60, bod 41 a citovaná judikatúra). Súdny dvor zdôraznil, že s cieľom zabezpečiť túto ochranu môže byť nerovný stav medzi spotrebiteľom a predajcom alebo dodávateľom kompenzovaný iba pozitívnym zásahom, nezávislým od samotných zmluvných strán (rozsudky z 9. novembra 2010, VB Pénzügyi Lízing, C-137/08, EU:C:2010:659, bod 48 a citovaná judikatúra; z 21. februára 2013, Banif Plus Bank, C-472/11, EU:C:2013:88, bod 21 a citovaná judikatúra, ako aj zo 14. apríla 2016, Sales Sinués a Drame Ba, C-381/14 a C-385/14, EU:C:2016:252, bod 23 a citovaná judikatúra).“) Spolu so zmluvou bola toho istého dňa, t. j. dňa 21.12.2012 uzatvorená medzi stranami sporu aj Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov uzatvorená podľa ust. § 551 zák. č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len „Dohoda“). Táto dohoda bola priamo naviazaná na zmenku, uzatvorenú spolu so Zmluvou a Dohodou taktiež toho istého dňa, t. j. dňa 21.12.2012. Z obsahu dohody totižto priamo vyplýva, že dlžník ako vystaviteľ zmenky vystavil v Rožňave dňa 21.12.2012 zmenku, v ktorej sa dlžník zaviazal na rad veriteľa zaplatiť zmenkovú sumu spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne zo zmenkovej sumy a súčasne mu podľa ust. § 48 zák. č. 191/1950 Zb. o zmenkách a šekoch vznikla v prípade omeškania povinnosť platiť zákonný (sankčný) úrok vo výške 6 % ročne z dlžnej sumy odo dňa omeškania dlžníka. V tejto dohode bol ešte označený zamestnávateľ žalobkyne : Nemocnica s poliklinikou sv. Barbory Rožňava, a.s., so sídlom Ul. Špitálska 1, 048 01 3 Rožňava, IČO: 36 597 341 (ďalej len „Zamestnávateľ žalobcu“) a taktiež bola uvedená suma, ktorá sa mala zrážať mesačne zo mzdy žalobkyne, a to vo výške 131,- eur. Dňa 21.12.2012 mala byť zo strany žalobkyne ako dlžníka vystavená zmenka, ktorá bola podpísaná žalobkyňou spolu so zmluvou a dohodou, a ktorá mu bola spolu s týmito všetkými dokumentmi predostretá zo strany veriteľa na podpis, obdobne ako Dohoda ako podmienky, za ktorých mohla žalobkyňa dostať úver od žalovaného. Zmenka bola vystavená na sumu 1. 841,79 eur spolu so zmenkovým úrokom 0,25 % denne od 12.09.2013, splatné na rad žalovanému, „bez protestu“, na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia. Listom zo dňa 11.11.2013 žalovaný ako veriteľ predložil žiadosť o? vykonávanie zrážok zo mzdy platiteľovi mzdy žalobkyne, a to konkrétne spoločnosti : Nemocnica s poliklinikou sv. Barbory Rožňava, a.s., so sídlom Ul. Špitálska 1, 048 01 Rožňava, IČO: 36 597 341 a? vyzval ho na vykonávanie zrážok zo mzdy na základe priloženej kópie Dohody, Zmenky a Výňatku z § 551 OZ. Podľa § 551 ods. 2 Občianskeho zákonníka „proti platiteľovi mzdy nadobúda veriteľ právo na výplatu zrážok okamihom, keď sa platiteľovi dohoda predložila“. Ako uvádza JUDr. Ing. Milan Budjač, PhD. v komentári k Občianskemu zákonníku od vydavateľstva C.H.BECK, rok vydania 2015 od autorov Števec, M. a kol. pri výklade ustanovenia § 551 ods. 2: „Ustanovenie určuje okamih, od ktorého veriteľovi vzniká nárok na výplatu jednotlivých zrážok zo mzdy a platiteľovi mzdy vzniká povinnosť vyplácať jednotlivé zrazené sumy veriteľovi. Týmto okamihom je predloženie dohody o zrážkach zo mzdy platiteľovi mzdy , t. j. keď sa táto dohoda, resp. jej rovnopis dostane do sféry dispozície zamestnávateľa. V žiadnom prípade pre začatie vykonávania zrážok nepostačuje príkaz veriteľa alebo dlžníka zamestnávateľovi, aby začal vykonávať jednotlivé zrážky zo mzdy.“. Má za to, že žalovaný postupoval v ?rozpore so zákonom, nakoľko zamestnávateľa žalobkyne vyzval na vykonávanie zrážok zo mzdy na podklade Dohody ako neprijateľnej zmluvnej podmienky, ktorá nemôže požívať žiadnu právnu ochranu ako nekalá obchodná praktika dodávateľa voči spotrebiteľovi. Žalovaný v? liste zo dňa 11.11.2013 vyčíslil dlžnú sumu ku dňu vyhotovenia tohto listu? spolu vo výške 2.122,31 eur ako súčet neuhradenej zmenkovej sumy, zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne zo zmenkovej sumy a zákonného úroku vo výške 6% ročne. Bližší výpočet z toho listu ako žalovaný dospel k tejto konkrétnej sume, nevyplýva, t. j. aká bola konkrétna zmenková suma, aký bol konkrétny zmenkový úrok, resp. zákonný úrok vo výške 6 % ročne. Zamestnávateľ žalobkyne už aj začal vykonávať žalobkyne zrážky zo mzdy, konkrétne od mesiaca december 2019 doposiaľ, pričom za toto obdobie zrazil žalobkyňi zrážky pre žalovaného v celkovej sume 2 515,30 eur, pričom zrážky zo mzdy i naďalej toho času stále pokračujú, čo vyplýva a z Potvrdenia zamestnávateľa žalobkyne zo dňa 16.02.2022. Má za to, že keďže žalovaný síce požiadal o? vykonávanie zrážok zo mzdy ešte listom zo dňa 11.11.2013 a zmluva je ešte datovaná z decembra roku 2012, pričom k vykonávaniu zrážok zo mzdy došlo u zamestnávateľa žalobkyne až v období od decembra 2019, ktoré pretrvávajú doposiaľ, a to bez toho, aby žalobkyňa podala akúkoľvek žalobu o zaplatenie splatnej sumy úveru na súd, a teda bez ex offio súdnej kontroly sa snažil obohatiť na úkor žalobcu takouto nekalou obchodnou praktikou, neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorú navyše musela žalobkyňa spolu so zmenkou podpísať, aby jej bol poskytnutý úver zo strany žalovaného, keďže Zmluva spolu s Dohodou a Zmenkou jej boli predostreté zo strany veriteľa na podpis ako podmienky na získanie požadovaného úveru. Pohľadávka veriteľa je tak s? najväčšou pravdepodobnosťou premlčaná, a ?teda žalovaný vymáha svoju pohľadávku

a? prijíma platby v? rozpore s? ust. § 54a Občianskeho zákonníka, a? to proti vôli žalobkyne. V tomto smere žalobkyňa výslovne vznáša námietku premlčania. Navyše, ak spolu so zmluvou a dohodou bola medzi stranami sporu uzatvorená aj zmenka, na ktorú nadväzovala práve dohoda o zrážkach zo mzdy, zmenku možno považovať v tomto smere za neplatne dojednanú, keď právna úprava v ust. § 17 ods. 3 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia Zmluvy, t. j. ku dňu 21.12.2012 pri spotrebiteľských úveroch zmenku úplne zakazovala, keď ust. § 17 ods. 3 zák. č. 129/2010 Z.z. stanovovalo, že „V súvislosti s poskytovaním spotrebiteľského úveru nemožno splniť dlh alebo zabezpečiť jeho splnenie zmenkou alebo šekom.“ V prípade predmetnej Zmenky je tak nepochybné, že v čase uzavretia Zmluvy o úvere (21.12.2012), v zmysle ust. § 17 ods. 3 Zákona č. 129/2010 Z. z., bolo použitie Zmenky v spotrebiteľských úveroch úplne zakázané. Žalovaný žiadal na základe Dohody o zrážkach zo mzdy zaplatenie neuhradenej zmenkovej sumy, zmenkového úroku a zákonného úroku. Uvedená skutočnosť je ďalším dôvodom neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy na uplatnenie nároku zo Zmenky, ktorá je zákonom zakázaná. Žalovaný v tomto prípade postupoval v rozpore s ust. § 39 OZ, v zmysle ktorého neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom. Ďalej k veci dodávam, že Dohoda o zrážkach zo mzdy tak ako ju zatvorila žalobkyňa so žalovaným, že Dohoda o zrážkach zo mzdy bola vyhotovená na predtlačenom formulári, do ktorého sa ručne dopisujú údaje, čo dokazuje jej hromadný charakter a teda nebola so spotrebiteľskom osobitne vyjednaná, čo spôsobuje jej absolútnu neplatnosť, lebo odporuje dobrým mravom. Žalobcovi nikto s odbornou starostlivosťou nevysvetlil dôsledky podpísania Dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov. Žalobkyňa nemala možnosť výberu, mohla prijať úverové podmienky ako celok vrátane Dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov. Znenie dohody bolo vopred pripravené zo strany veriteľa a žalovaný napriek spornosti tejto dohody požiadal zamestnávateľa žalobcu o vykonávanie zrážok zo mzdy aj keď neexistuje žiadne súdne rozhodnutie, ktoré by mu ukladalo povinnosť plniť, pričom veriteľ výšku dlhu sám jednostranne diktuje, a to bez akéhokoľvek odsúhlasenia súdom. Týmto postupom získal veriteľ koncentrovanú moc nad majetkom dlžníka, ktorý na stanovenie výšky pohľadávky a jej príslušenstva na účely mimosúdneho postihnutia majetku žalobkyne nepotrebuje súdne rozhodnutie. Navyše Zmluva o úvere neobsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti napr. RPMN, ročnú úrokovú sadzbu, dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, a preto je potrebné poskytnutý úver podľa zákona č. 129/2010 Z. z. považovať za bezúročný a bez poplatkov a žalovaný má nárok na vrátenie úveru vo výške minimálne 1.715,30 eur (2.515,30 eur – 800 eur). O tom, že dohodu o zrážkach zo mzdy uzatvorenú žalovaným so žalobkyňou možno považovať za neplatnú, neprijateľnú zmluvu podmienku, ktorá nemôže požívať žiadnu právnu ochranu odkazujem na iné obdobné prípady pri obdobných úverových produktoch z toho istého resp. blízkeho časového obdobia, v ktorých súdy skutočne takéto dohody o zrážkach zo mzdy uzatvárané práve spoločnosťou žalovaného považovali za neplatné, a to : - Rozsudok Okresného súdu v Rožňave, sp. zn. 9C/411/2015 zo dňa 21.02.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Košice, sp.zn. 2Co/293/2017 zo dňa 19.04.2018 (právna vec sa týkala zmluvy o úvere uzatvorenej žalovaným dňa 21.03.2014, vo výške poskytnutého úveru 600,- eur, taktiež bola zabezpečená dohodou o zrážkach zo mzdy a blanco zmenkou uzatvorených toho istého dňa spolu so zmluvou o úvere) - Uznesenie Okresného súdu Rimavská Sobota, sp. zn. 8C/68/2014 zo dňa 10.03.2014 o nariadení predbežného opatrenia v spojení s potvrdzujúcim Uznesením Krajského súdu Banská Bystrica, sp. zn. 17Co/890/2014 zo dňa 14.08.2014 (právna vec sa týkala zmluvy o úvere uzatvorenej žalovaným dňa 11.04.2011, vo výške poskytnutého úveru 1.400 eur taktiež bola zabezpečená dohodou o zrážkach zo mzdy a blankozmenkou uzatvorených toho istého dňa spolu so zmluvou o úvere) - Uznesenie Krajského súdu Košice, sp. zn. 11Co/589/2013 zo dňa 03.01.2014 o potvrdení uznesenia Okresného súdu Rožňava, sp. zn. 12C/231/2013 zo dňa 22.08.2013 o nariadení predbežného opatrenia (právna vec sa týkala zmluvy o úvere uzatvorenej žalovaným dňa 1.7.2011, vo výške poskytnutého úveru 600 €, taktiež bola zabezpečená dohodou o zrážkach zo mzdy a zmenkou uzatvorených toho istého dňa) - Rozsudok Krajského súdu Nitra, sp.zn. 5Co/1062/2015 zo dňa 30.01.2017 (právna vec sa týkala zmluvy o úvere uzatvorenej žalovaným dňa 24.04.2012, vo výške poskytnutého úveru 300 eur, taktiež bola zabezpečená dohodou o zrážkach zo mzdy a zmenkou s totožným textom ako v nami posudzovanom prípade „splatné; POHOTOVOSŤ s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, bez protestu, na platenie predložiť v lehote do 4 rokov od vystavenia“ uzatvorených toho istého dňa spolu so zmluvou o úvere) - Rozsudok Krajského súdu Nitra, sp.zn. 9Co/190/2016 zo dňa 09.03.2017 (právna vec sa týkala zmluvy o úvere uzatvorenej žalovaným dňa 22.10.2012, vo výške poskytnutého úveru 350 eur, taktiež bola zabezpečená dohodou o zrážkach zo mzdy a zmenkou uzatvorených toho istého dňa spolu so zmluvou o úvere) - Rozsudok Krajského súdu Žilina, sp.zn. 6Co/59/2019 zo dňa 31.07.2019 (právna vec sa týkala zmluvy

o úvere uzatvorenej žalovaným dňa 16.07.2013, vo výške poskytnutého úveru 600,- eur, taktiež bola zabezpečená dohodou o zrážkach zo mzdy uzatvorenou toho istého dňa spolu so zmluvou o úvere) . Vyššie citované rozhodnutia okresných a krajských súdov sú verejne prístupné v časti „Rozhodnutia“ na internetovej stránke Ministerstva spravodlivosti SR www.justice.gov.sk. Vykonávanie zrážok zo mzdy na základe dohôd je po zneužívaní rozhodcovského konania, zmienek a podobne ďalším sofistikovaným nástrojom poskytovateľov úverov pri vymáhaní ich domnelých pohľadávok, ktorého hlavným cieľom nie je zabezpečenie vymoženía pohľadávky, ale predovšetkým vyhnutie sa súdnemu rozhodovaniu, ktorého predmetom by bolo preskúmanie oprávnenosti pohľadávky. Vykonávaním zrážok zo mzdy podľa uzatvorenej dohody o zrážkach zo mzdy by tak žalobkyni vznikla škoda vymožením záväzku, k zaplateniu ktorého žalobca nie je povinný a sám vôľu splniť tieto záväzky nemá. Podľa názoru žalobkyne súd ako orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy aj bez návrhu musí aplikovať ustanovenia o ochrane spotrebiteľov obsiahnuté v Občianskom zákonníku a osobitných zákonoch. Hrubá nerovnováha v postavení strán v neprospech spotrebiteľa môže nastať aj vtedy, ak veriteľ vymáha pohľadávku voči spotrebiteľovi formou zrážky zo mzdy a takto vymožené prostriedky značne prekračujú sumu, ktorú by bol povinný zaplatiť pri dodržaní ustanovení spotrebiteľských vzťahov. Súd by mal mať v tomto prípade z predložených listín osvedčené, že konečnú výšku pohľadávky určuje sám veriteľ svojim jednostranným rozhodnutím, v dôsledku čoho výkon zrážok zo mzdy môže spôsobiť hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, keďže takýto nárok je založený len na subjektívnej predstave veriteľa o výške pohľadávky a jej príslušenstva. Ide pritom o mimosúdne zrážky zo mzdy, ktoré umožňujú postihovať majetok dlžníka bez súdnej kontroly, pričom tieto zrážky nemôže dlžník voči svojmu zamestnávateľovi nijako korigovať, ani zastaviť, a je tak vystavený jedine konaniu a rozhodovaniu veriteľa. Výkon zrážok zo mzdy je pritom súkromným procesom, ktorý nepodlieha nijakej autorizácii a verifikácii primeranosti a spotrebiteľ môže byť vystavený neprimeranému akokoľvek dlhému konaniu zo strany dodávateľa. Žalobca ako jedna zo zmluvných strán pritom nemá možnosť jednostranne dosiahnuť zrušenie dohody o zrážkach zo mzdy, ani pozastavenie vykonávania zrážok zamestnávateľom, i keď zrážky zo mzdy sa vykonávajú neoprávnené. Výkon zrážok zo mzdy je pritom súkromným procesom, ktorý nepodlieha nijakej autorizácii a verifikácii primeranosti a spotrebiteľ môže byť vystavený neprijateľnému konaniu zo strany dodávateľa. Z uvedeného dôvodu ide preto o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Uzavretá zmluva poskytuje žalovanému ako veriteľovi priamo právny priestor na postihnutie jeho majetku a to vrátane plnení z neprijateľných zmluvných podmienok, prípadne plnenie v rozpore s kolíznymi ustanoveniami zákona. Dohoda o zrážkach zo mzdy je teda zmluvnou podmienkou spôsobujúcou hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech žalobcu a je v rozpore s § 53 OZ, keďže žalobca bol už v čase vzniku úverovej zmluvy nútený uzatvoriť dohodu o zrážkach zo mzdy. Je nesporné, že vnútroštátnemu súdu prislúcha posúdiť, či možno zmluvnú podmienku kvalifikovať ako nekalú. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy nie je založený na objektívnom vyhodnotení výšky dlhu, ale na subjektívnej predstave veriteľa o výške pohľadávky a jej príslušenstva. Výška pohľadávky síce môže mať oporu v zmluve, ale pri zmluve so zmluvnými podmienkami ktoré neboli predmetom posúdenia súdu alebo inej objektívnej inštitúcie je relevantné ex offio súdne preskúmanie práve z dôvodu nebezpečenstva, že spotrebiteľ zmluvné podmienky nedokáže vyhodnotiť. Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov uzatvorená medzi sporovými stranami dňa 21.12.2012, t.j. v rovnaký deň ako uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere, vzhľadom na jej formulárové znenie nemá charakter individuálne dojednaných zmluvných ustanovení, ktorých obsah by žalobkyňa mohla prípadne ovplyvniť (§ 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Ustanovenia dohody o zrážkach zo mzdy nesmú spôsobovať značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, čo uvedená dohoda o zrážkach zo mzdy, tak ako je naformulovaná, nespĺňa. Predovšetkým je potrebné uviesť, že počet neprijateľných zmluvných podmienok uvedených v § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka je formulovaný slovom „najmä“, t.j. príkladmo. V rámci súdneho preskúmania jednotlivých ustanovení spotrebiteľských zmlúv, ktoré nemajú charakter individuálne dojednaných zmluvných ustanovení, môže súd dôslednou aplikáciou generálnej klauzuly obsiahnutej v § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka okruh týchto podmienok rozšíriť. Medzi neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve podľa § 53 Občianskeho zákonníka patria okrem iného aj ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimeranú vysokú sumu ako sankciou spojenú s nespĺnením záväzku, prípadne, ktoré oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi. Práve predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť tieto vyššie uvedené neprijateľné podmienky, keďže iba jej predložením zamestnávateľovi žalobkyne a oznámením výšky jej dlhu podľa vlastného uváženia žalovaného, je zamestnávateľ povinný vykonávať zrážky zo mzdy žalobkyne bez toho, aby žalovaným požadovaná pohľadávka voči žalobkyni prešla súdnym prieskumom jej oprávnenosti. Poukázal na prípad Marcinová/

POHOTOVOSŤ, C 30/12, kde z pripomienok Európskej komisie vo vzťahu k výkladu článku 17 a 38 Charty základných práv Európskej únie a článku 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie vyplýva, že dohody o zrážkach zo mzdy predstavujú úskalie v tom, že na ich základe môžu byť zo mzdy dlžníka uspokojené aj tie časti pohľadávky veriteľa, ktoré sa zakladajú na nekalých podmienkach uvedených v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Zamestnávateľ a ani dlžník nemajú možnosť tieto zrážky jednostranne zastaviť. Komisia zároveň poukázala na vysoké sankcie, ktoré sa môžu považovať za nekalé podmienky, a to podľa bodu 1e prílohy k Smernici 93/13 EHS. Podľa rozsudku Krajského súdu v? Trenčine, sp.zn. 5Co/934/2015 zo dňa 29.06.2016 : „Žalobca nebol žiadnym spôsobom osobitne oboznámený zo strany žalovaného o forme tohto zabezpečovacieho inštitútu (dohody o zrážkach zo mzdy), ani o jeho následkoch. Pokiaľ by sme pripustili platnosť takéhoto dojednania vzápätí by došlo k situácii, kedy by veriteľ mohol jednostranne diktovať bez akého odsúhlasenia súdom výšku dlhu, pretože zrážky zo mzdy sú určené aj na plnenia za neprijateľných zmluvných podmienok, pretože spotrebiteľ má právo, aby jeho právne postavenie nebolo spochybňované trvajúcou existenciou neprijateľnej zmluvnej podmienky v právnom vzťahu k dodávateľovi a v tomto zmysle je nerozhodné, či dochádza aj k uplatneniu práv naplnenia alebo, či si spotrebiteľ obráti priamo na súd so zreteľom na zabezpečenie stavu právnej istoty v tom slova zmysle, aby nebol obťažovaný hrozbou aplikácie takejto dohody o zrážkach zo mzdy, ktorej neplatnosť nikto neurčil. V tomto smere odvolací súd poukazuje na judikatúru Súdneho dvora EÚ, v zmysle ktorej sa vnútroštátne orgány aplikácie práva majú vždy usilovať o eurokonformný výklad vnútroštátneho práva, teda výklad v súlade so smernicou tak, aby zabezpečil reálny účinok smernice bez ohľadu nato, či ustanovenie použité pri výklade majú priamy účinok. Aplikácia 8 smernice je založená na eurokonformnej interpretácii vnútroštátneho práva, tak môže byť použitá vo všetkých horizontálnych aj vertikálnych sporoch. Podľa ustálenej judikatúry vychádza systém ochrany zavedený Smernicou 93/13 z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení pokiaľ ide vyjednávaciu silu ako aj o úroveň informovanosti a táto situácia ho vedie k prístúpeniu na podmienky na vopred pripravené predajcom bez toho, aby mohol vplývať na ich obsah. S? cieľom zabezpečiť úroveň ochrany v súlade s uvedenou smernicou Súdny dvor viackrát zdôraznil, že tento nerovný stav môže byť kompenzovaný iba aktívnym postupom nezávislým od samotných zmluvných strán. Preto inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok unijného práva a to ex offo súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné zmluvné podmienky). Spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu najmä, ak existuje nebezpečenstvo, že sa v eurokonformnom procese zrážok zo mzdy na základe dohody o zrážkach zo mzdy zabezpečuje a umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky bez súdnej kontroly, na ktorú skutočnosť musí brať súd ohľad. Ak by vnútroštátne právo umožnilo obísť takéto preskúmanie prostredníctvom uzavretej dohody o zrážkach zo mzdy, išlo by o? pozbavenie Smernice 93/13/EHS jej účinku. Preto aj v? tejto časti bol rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdený.“ Zdržovacím nárokom, ktorý je uplatňovaný touto žalobou, a ktorý vo všeobecnosti smeruje do budúcnosti, má byť zabránené nielen v pokračovaní protiprávneho stavu ale i v opakovaní protiprávneho konania, ktoré bolo jeho príčinou. Zdržovacím nárokom sa poškodený bráni proti tomu, aby sa konanie, ktorým sú poškodzované jeho práva, opakovalo, alebo aby bolo pokračované v konaní, ktoré predstavuje zásah do jeho práv. Extenzívny výkladom možno dôjsť k záveru, že zdržovacím petitom sa možno domáhať aj odstránenia už existujúceho a pretrvávajúceho závadného stavu. Takéto účinky by nemala žaloba len o vydanie bezdôvodného obohatenia, či o náhradu škody.

2. Žalovaný sa vyjadril tak, že žalobkyňa so žalovaným uzatvorili dňa 21.12.2012 zmluvu č. 702701872, na základe ktorej bol žalobkyňi poskytnutý úver vo výške 800,- eur, (ďalej v texte len ako „zmluva o spotrebiteľskom úvere“ v príslušnom gramatickom tvare). Žalobkyňa v prípade, že po podpise zmluvy o spotrebiteľskom úvere nadobudla pocit, že podpísala nevýhodnú zmluvu alebo že odplata, úrok či ročná percentuálna miera nákladov je vysoká, mala právo odstúpiť od zmluvy bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní odo dňa uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedené právo žalobkyňa nevyužila, z čoho jednoznačne vyplýva, že súhlasila s obsahom zmluvy o spotrebiteľskom úvere a so všetkými podmienkami poskytnutia spotrebiteľského úveru. Žalovaný si dovoľuje tvrdiť, že v prípade osoby žalobkyne má za to, že sa jedná o osobu, ktorá má rozumové schopnosti na úrovni primerane spôsobilej osoby schopnej vnímať a posúdiť zmysel a účel konania ako i jazykové vyjadrenia právnych úkonov obsiahnutých v listinách, ktoré podpísala (obdobne o tom hovorí i čl. 11 ods. 2 CSP). Žalobkyňa navyše žiadnym spôsobom nebola k podpisu zmluvy o úvere donútená a podpisy činila bez akéhokoľvek psychického či fyzického nátlaku. Podľa Rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn.: 9Co/343/2013 „Nedostatok vážnosti prejavu vôle je daný tým, že sa zdanlivo prejavuje vôľa, ktorá v skutočnosti

neexistuje a ak by aj existovala, tak v inej kvalite, než to ukazuje jej prejav. K takýmto prejavom vôle patria predovšetkým úkony urobené pri hre, zo žartu a podobne. Dôkazné bremeno, pokiaľ ide o nedostatok vážnosti prejavu vôle, zaťažuje toho, kto konal bez tohto predpokladu platnosti právneho úkonu.“ Žalobkyňa svoju vôľu uzavrieť zmluvu o úvere potvrdila svojim podpisom. Žalobkyňa si bola vedomá svojich záväzkov vyplývajúcich z predmetnej zmluvy o úvere. Žalovaný ďalej uvádza, že v prípade žalobkyne sa nejednalo o prvú uzatvorenú zmluvu so žalovaným. Vážnosť vôle nie je možné zamieňať s ľahkovážnosťou spotrebiteľa. Súdny dvor Európskej únie zadefinoval priemerného spotrebiteľa ako „v rozumnej miere pozorného a opatrného, bez nariadenia znaleckého posudku, či prieskumu verejnej mienky spotrebiteľov“ (z Rozsudku SDEÚ zo dňa 16.07.1998, sp. zn.: Gut Springenheide GmbH, D. G. v. Oberkreisdirektor des Kreises Steinfurt – Amt für Lebensmittelüberwachung). V zmysle judikatúry Súdneho dvora Európskej únie bola táto definícia prenesená aj do sekundárneho práva Európskej únie, konkrétne do Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005, kde v bode 18. preambuly je stanovené, že „v súlade so zásadou proporcionality a z dôvodu umožnenia účinného uplatňovania zamýšľanej ochrany vzala táto smernica za kritérium priemerného spotrebiteľa, ktorý je v rozumnej miere dobre informovaný, vnímavý a obozretný, pri zohľadnení sociálnych, kultúrnych a jazykových faktorov“. V dôsledku uvedenej definície nemožno hovoriť o nedostatku vážnosti vôle na strane žalobkyne, ktorá bola pri uzavieraní zmluvy o úvere dobre informovaná avšak ľahostajná. Uvedenému konaniu nemožno poskytnúť právnu ochranu určením absolútnej neplatnosti zmluvy o úvere. Nedostatok opatrnosti spotrebiteľa taktiež nespôsobuje absolútnu neplatnosť právneho úkonu. Žalovaný poukazuje aj na Rozsudok Súdneho dvora zo dňa 12.01.2006, sp. zn.: C-361/04, vo veci Claude Ruiz – Picasso a ďalší v. OHIM, podľa ktorého „priemerný spotrebiteľ vykazuje najvyšší stupeň pozornosti vo chvíli, keď si pripravuje a realizuje svoj výber medzi rôznymi výrobkami dotknutej kategórie.“ Žalovaný má za to, že Dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzavretá platne podľa § 551 Občianskeho zákonníka a v súlade s právnymi predpismi. Dohoda o zrážkach zo mzdy (ďalej aj ako „Dohoda“) je dohoda zmluvných strán, ktorú uzatvorila zmluvné strany na základe ich dobrovoľnosti. Dohoda bola uzavretá písomne medzi žalobkyňou ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom ako prostriedok na zabezpečenie peňažnej pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalovaný má za to, že predmetná dohoda spĺňa všetky všeobecné ustanovenia o právnych úkonoch podľa § 34 a nasl. Občianskeho zákonníka. Možnosť zabezpečenia záväzku je esenciálnou zložkou každého zmluvného vzťahu, na základe ktorého je veriteľ, resp. záujem veriteľa chránený pred zlou platobnou disciplínou dlžníka. Zabezpečenie záväzkov v zmluvných vzťahoch slúži k zvýšeniu právnej istoty veriteľa a zároveň prispieva k stabilite týchto vzťahov. Dohoda obsahuje tiež súhlas dlžníka s tým, aby sa mu zo mzdy vykonávali zrážky a súčasne boli poukazované na účet veriteľa, pričom tieto zrážky neboli dohodnuté vo výške, ktorá by odporovala ustanoveniu § 551 Občianskeho zákonníka. Dohoda o zrážkach zo mzdy je obsiahnutá na samostatnom dokumente, a teda predstavuje osobitnú listinu a žalobca mal možnosť si predmetnú dohodu preštudovať a až následne na to potvrdiť jej prijatie svojim vlastnoručným podpisom. Žalovaný opätovne dáva do pozornosti, že dohoda predstavuje samostatný dokument, ktorý predstavuje len jeden zo zabezpečovacích inštitútov, ktorým si veriteľ zabezpečuje, že jeho pohľadávka bude splnená. Možnosť veriteľa zabezpečiť svoju pohľadávku, ktorá ma spotrebiteľský alebo iný charakter nie je vylúčená. To, že Dohoda predstavuje samostatný dokument je rovnako v súlade so zákonom č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, v ktorej zákonodarca pripustil možnosť zabezpečenia uspokojenia pohľadávky alebo splnenia záväzku vyplývajúceho zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy a iných príjmov, ak táto dohoda je uzatvorená vo forme osobitnej listiny. Žalovaný je toho názoru, že nerealizovaním dohody o zrážkach zo mzdy by žalobcovi vznikla závažnejšia ujma ako realizovaním tejto dohody. Nerealizovaním zrážok zo mzdy by bol záväzok žalobcu voči žalovanému vyšší ako keby sa pravidelne vykonávali zrážky zo mzdy žalobkyne. Každá platba v prospech zmluvy o úvere žalobkyne sa totiž pripočítava prednostne na istinu a teda aj dohodnuté úroky sa počítajú stále z nižšej sumy. Vyplnením Dohody o zrážkach zo mzdy mal klient možnosť Dohodu individuálne dohodnúť, teda znemožňuje to aby šlo iba o formulárovú listinu ktorú možno buď prijať alebo odmietnuť. Klient sa svojim pričinením podujal k jej podpisu, prijatiu, ovplyvneniu obsahu, a preto nemožno hovoriť o absencii individuálneho dojednanie zabezpečovacieho prostriedku. Inštitút zrážok zo mzdy upravuje § 551 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka a predstavuje legitímny prostriedok slúžiaci veriteľovi na zabezpečenie jeho dlhu. Ide o dohodu zmluvných strán, ktorú uzatvorila na základe ich dobrovoľnosti. Možnosť zabezpečenia záväzku je esenciálnou zložkou každého zmluvného vzťahu, na základe ktorého je veriteľ, resp. záujem veriteľa chránený pred zlou platobnou disciplínou dlžníka. Zabezpečenie záväzkov v zmluvných vzťahoch slúži k zvýšeniu právnej istoty veriteľa a zároveň prispieva k stabilite týchto vzťahov. Dohoda o zrážkach zo mzdy spĺňa základné náležitosti, a to 1. písomnú formu, Zákon vyžaduje, aby dohoda o zrážkach zo mzdy a iných

príjmov bola uzatvorená písomne. Jednostranným príkazom veriteľa platiteľovi mzdy (pravidelného príjmu) takáto dohoda nemôže vzniknúť. Jej obsahom je totiž súhlas dlžníka s tým, aby platiteľ jeho mzdy alebo iného príjmu (ktorý nie je účastníkom tejto dohody) realizoval zrážky v dohodnutej výške a zrazené sumy vyplácal veriteľovi. Práve takýto súhlas bol daný podpisom na dohode, a preto ide o dvojstranný právny úkon, s ktorým sa spájajú následky zabezpečovacieho prostriedku. 2. súhlas dlžníka s dohodou, na znak čoho bola Dohoda podpísaná 3. uvedenie rozsahu vykonávaných zrážok vo výške 98,- eur. Uzavretím dohody vzniká veriteľovi právo, aby mu po uplynutí doby splatnosti pohľadávky boli prevedené sumy zrazené na základe tejto dohody zo mzdy alebo iného príjmu dlžníka. V dohode musí byť uvedené, v akom rozsahu sa majú vykonávať zrážky zo mzdy. V nijakom prípade nesmú byť zrážky vyššie, než ako ich ustanovuje pre výkon rozhodnutia § 866 OZ. Dohoda o vyšších zrážkach by odporovala zákonu, a preto by bola v časti prevyšujúcej dovolené zrážky neplatná (pozri § 41 OZ). Z toho jasne vyplýva, že celková výška, ktorá sa má zraziť nie je obligatórna náležitosť Dohody o zrážkach zo mzdy. Obligatórna náležitosť je výška mesačnej zrazenej sumy. V prípade dohody o zrážkach zo mzdy sa veriteľ dostáva do majetkovoprávneho styku s ďalším subjektom, ktorý nie je priamym účastníkom dohody o zrážkach zo mzdy, t. j. s platiteľom mzdy. Preto v dohode musí byť platiteľ mzdy náležite identifikovaný, ako to je uvedené v spornej dohode. Presné označenie platiteľa mzdy je potrebné už z toho dôvodu, že platiteľ musí mať spoľahlivý doklad o tom, že zrážky vykonáva oprávnene. Z vyššie uvedeného nie je možné ju vyhlásiť za neplatnú. Žalobca jasne mal možnosť súhlasiť / nesúhlasiť alebo odmietnuť / neodmietnuť Dohodu. Je to v nej jasne uvedené a vylučujeme akékoľvek pochybnosti o možnosti odmietnutia dohody. Vyplnením Dohody o zrážkach zo mzdy mal možnosť klient Dohodu individuálne dohodnúť, teda znemožňuje to aby šlo iba o formulárovú listinu ktorú možno buď prijať alebo odmietnuť Klient sa svojim pričinením podujal k jej podpisu, prijatiu, ovplyvneniu obsahu, a preto nemožno hovoriť o absencii individuálneho dojednania zabezpečovacieho prostriedku. Zároveň nie je pravdou, že v prípade dohody o zrážkach zo mzdy môže dôjsť k nekontrolovanému konaniu zo strany veriteľa, pretože: a) právny predpis (§ 551 ods. 1 Občianskeho zákonníka) obsahuje zákonný limit výšky vykonávaných zrážok tým, že zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, ako by boli v prípade výkonu rozhodnutia; b) predbežným opatrením súdu možno uložiť aj povinnosť platiteľa mzdy nevykonávať zrážky podľa účastníkmi dohodnutej dohody o zrážkach zo mzdy (R 47/1974) a c) ak by sa stalo, že platiteľ mzdy by zrazil dlžníkovi zo mzdy viac, než bol oprávnený a povinný zraziť, a tieto sumy by poukázal veriteľovi, veriteľ by sa na úkor dlžníka bezdôvodne obohatil, a preto by musel tieto sumy vrátiť (Lazar, J. a kol. Občianske právo hmotné. 2. diel. 3. doplnené a prepracované vydanie. Bratislava, IURA EDITION 2006, s. 79). Naviac, zákonodarca určuje výslovne, kde použitie určitého právneho inštitútu v spotrebiteľských vzťahoch nepripustí. Podľa § 53 ods. 7 Občianskeho zákonníka zabezpečenie splnenia záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy prostredníctvom zabezpečovacieho prevodu práva k nehnuteľnosti je pri spotrebiteľskej zmluve neprípustné. Ak teda zákonodarca v tom istom zákone zakáže použitie jedného zabezpečovacieho prostriedku v spotrebiteľských vzťahoch a o ostatných mlčí, použitím výkladu a contrario je zrejmé, že ostatné zabezpečovacie prostriedky sú v spotrebiteľských vzťahoch právne povolené (vrátane dohody o zrážkach zo mzdy). Ten istý záver platí aj v prípade Zákona o spotrebiteľských úveroch. Zákon o spotrebiteľských úveroch totiž výslovne uvádza, ktoré úvery sa nepovažujú za spotrebiteľské úvery, pričom medzi ne radí: úver zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti (§ 1 ods. 3 písm. c) a d)), úver, na zabezpečenie ktorého sa od spotrebiteľa vyžaduje, aby ako zábezpeku uložil do úschovy veriteľa hnutelnú vec a zodpovednosť spotrebiteľa sa obmedzuje výlučne na túto založenú hnutelnú vec (§ 1 ods. 3 písm. o)). Z toho možno výkladom a contrario vyvodiť, že ostatné spôsoby zabezpečenia, medzi nimi aj dohoda o zrážkach zo mzdy, sú pre spotrebiteľské úvery prípustné. Zákon o spotrebiteľských úveroch prípustnosť zabezpečenia úverového vzťahu výslovne pripúšťa aj v ust. § 4 ods. 1 (Poskytovanie informácií pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere) a v ust. § 9 ods. 1 písm. q) (Náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere). Aj príslušné ustanovenia smernice 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, ktoré boli transponované do príslušných predpisov slovenského právneho poriadku (najmä zákon o spotrebiteľských úveroch), výslovne pripúšťaajú zabezpečenie spotrebiteľských úverov. Zmluvy o úvere, ktoré sa vzťahujú na poskytovanie úveru zabezpečeného nehnuteľnosťou, by nemali patriť do rozsahu pôsobnosti tejto smernice. Tento druh úveru má veľmi osobitnú povahu. Do rozsahu pôsobnosti tejto smernice by nemali patriť ani zmluvy o úvere, ktorých účelom je financovať nadobudnutie alebo zachovanie vlastníckych práv k pozemku alebo existujúcej či projektovanej stavbe. Zmluvy o úvere by však nemali byť vyňaté z rozsahu pôsobnosti tejto smernice len preto, že ich účelom je renovácia alebo zvýšenie hodnoty existujúcej stavby. Článok 2 Rozsah pôsobnosti 2. Táto smernica sa nevzťahuje na: a) zmluvy o úvere, ktoré sú zabezpečené buď hypotékou, alebo iným porovnateľným zabezpečením, ktoré sa v členskom štáte bežne používa na nehnuteľný majetok, alebo

sú zabezpečené právom týkajúcim sa nehnuteľného majetku; (k) zmluvy o úvere, po ktorých uzavretí sa od spotrebiteľa vyžaduje, aby ako zábezpeku uložil do úschovy veriteľa nejaký predmet a pri ktorých sa zodpovednosť spotrebiteľa obmedzuje výlučne na tento založený predmet; ... Taktiež v Štandardných európskych informáciách o spotrebiteľskom úvere (Standard European Consumer Credit Information) sa v Opise hlavných vlastností úverového produktu (Description of the Main Features of the Credit Product) výslovne uvádza kolónka Sureties required (This is a description of the security to be provided by you in relation to the credit agreement.), ktorá v správnom preklade (nakoľko oficiálny preklad predmetnej smernice v slovenskom jazyku nie je správny) znie: Požadované zábezpeky/zabezpečenia (Toto je popis Vami poskytovaného zabezpečenia vo vzťahu k zmluve o úvere.) a v príslušnej vedľajšej kolónke je na doplnenie označený druh zabezpečenia (Kind of sureties). Teda ani na nijakom mieste v dotknutej smernici sa neprípustnosť dohody o zrážkach zo mzdy za účelom zabezpečenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere nespomína. Práve naopak - smernica výslovne uvádza, ktoré úvery a spôsoby ich zabezpečenia nie sú prípustné (dohoda o zrážkach zo mzdy medzi nimi nie je uvedená), pričom zabezpečenie pohľadávky veriteľa zo spotrebiteľského úveru výslovne pripúšťa a jeho druh s výnimkou vyššie uvedených zabezpečení neobmedzuje. Aj sám zákonodarcu teda, v súlade s príslušnou európskou legislatívou, zabezpečenie pripúšťa - v žiadnom prípade preto nemožno námietku žalobcu o neprijateľnosti dohody o zrážkach zo mzdy považovať za relevantnú. Na základe vyššie uvedeného je teda zrejmé, že neexistuje žiaden zákonný dôvod na to, aby dohoda o zrážkach zo mzdy ako zabezpečovací inštitút nemohla byť so spotrebiteľmi uzatváraná. Takýto záver si na základe vyššie uvedených zákonných ustanovení ani nevyžaduje hlbšiu právnu analýzu a jeho odôvodnenosť je viac než zrejmá. V prípade, ak by sa pri každom predložení dohody o zrážkach zo mzdy zamestnávateľovi vyžadovalo rozhodnutie súdu, inštitút by stratil opodstatnenosť a nebol by ani zaradený k mimosúdny zabezpečovacím prostriedkom, ktoré si môže veriteľ uplatniť voči neplatiacemu dlžníkovi, ktorý nie je ochotný napriek upomienkam začať plniť svoj dlh. Navyše veriteľ tým sa snaží dlžníka ušetriť o navyšovanie dlžnej sumy, ktorá je spojená so súdnymi trovami, trovami exekučného konania a trovami právneho zastúpenia, na úhradu ktorých by mal právo. Dohoda o zrážkach zo mzdy sa nachádza na samostatnom liste papiera, kde je veľkými písmenami určené, že sa jedná o Dohodu o zrážkach zo mzdy. V prípade osoby žalobcu má žalovaný zároveň za to, že sa jedná o osobu, ktorá má rozumové schopnosti na úrovni primerane spôsobilej osoby schopnej vnímať a posúdiť zmysel a účel konania ako i jazykové vyjadrenia právnych úkonov obsiahnutých v listinách, ktoré podpísala (obdobne o tom hovorí i čl. 11 ods. 2 CSP). Pokiaľ sa žalobca snaží tvrdiť, že jednotlivé listiny podpisoval bez toho, aby sa s nimi oboznámil alebo bol o ich obsahu poučený, možno to považovať len za účelové vyjadrenia, ktoré nie je možné akceptovať. Žalobca navyše žiadnym spôsobom nebol k podpisu Dohody o zrážkach zo mzdy donútený a podpisy činil bez akéhokoľvek psychického či fyzického nátlaku. Podľa Rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn.: 9Co/343/2013 „Nedostatok vážnosti prejavu vôle je daný tým, že sa zdanlivo prejavuje vôľa, ktorá v skutočnosti neexistuje a ak by aj existovala, tak v inej kvalite, než to ukazuje jej prejav. K takýmto prejavom vôle patria predovšetkým úkony urobené pri hre, zo žartu a podobne. Dôkazné bremeno, pokiaľ ide o nedostatok vážnosti prejavu vôle, zaťažuje toho, kto konal bez tohto predpokladu platnosti právneho úkonu.“ Žalobkyňa svoju vôľu uzavrieť Dohodu o zrážkach zo mzdy potvrdila svojim podpisom. Skutočnosť, že žalobkyňa dodatočne usúdila, že Dohoda o zrážkach zo mzdy je pre ňu subjektívne nevýhodná ešte nezakladá absolútnu neplatnosť právneho úkonu a nemožno ju kvalifikovať ako nedostatok vážnosti vôle. Žalovaný má za to, že v uzavretie Dohody o zrážkach zo mzdy nemalo v žiadnom prípade za následok nezákonné postihnutie jeho majetku a vlastníctva. Žalobkyňa si bola vedomá svojich záväzkov vyplývajúcich z predmetnej Dohody o zrážkach zo mzdy. Vážnosť vôle nie je možné zamieňať s ľahkovážnosťou spotrebiteľa. Súdny dvor Európskej únie zdefinoval priemerného spotrebiteľa ako „v rozumnej miere pozorného a opatrného, bez nariadenia znaleckého posudku, či prieskumu verejnej mienky spotrebiteľov“ (z Rozsudku SDEÚ zo dňa 16.07.1998, sp. zn.: Gut Springenheide GmbH, D. G. v. Oberkreisdirektor des Kreises Steinfurt – Amt für Lebensmittelüberwachung). V zmysle judikatúry Súdneho dvora Európskej únie bola táto definícia prenesená aj do sekundárneho práva Európskej únie, konkrétne do Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005, kde v bode 18. preambuly je stanovené, že „v súlade so zásadou proporcionality a z dôvodu umožnenia účinného uplatňovania zamýšľanej ochrany vzala táto smernica za kritérium priemerného spotrebiteľa, ktorý je v rozumnej miere dobre informovaný, vnímavý a obozretný, pri zohľadnení sociálnych, kultúrnych a jazykových faktorov“. V dôsledku uvedenej definície nemožno hovoriť o nedostatku vážnosti vôle na strane žalobcu, ktorý bol pri uzavieraní Dohody o zrážkach zo mzdy dobre informovaný avšak ľahostajný. Uvedenému konaniu nemožno poskytnúť právnu ochranu určením absolútnej neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy. Nedostatok opatrnosti spotrebiteľa taktiež nespôsobuje absolútnu neplatnosť právneho úkonu. Žalovaný poukazuje aj na

Rozsudok Súdneho dvora zo dňa 12.01.2006, sp. zn.: C-361/04, vo veci Claude Ruiz – Picasso a ďalší v. OHIM, podľa ktorého „priemerný spotrebiteľ vykazuje najvyšší stupeň pozornosti vo chvíli, keď si pripravuje a realizuje svoj výber medzi rôznymi výrobkami dotknutej kategórie.“ Tým, že zmluvné strany výslovne prejavili vôľu uzatvoriť Dohodu o zrážkach zo mzdy, ktorá tvorí samostatnú listinu tak, že ju podpísali, došlo k jej individuálnemu dojednaniu a z toho dôvodu ju nie je možné považovať za neprijateľnú podmienku. Skutočnosť, že žalobca kvalifikovaným spôsobom prejavil vôľu uzatvoriť predmetnú Dohodu o zrážkach zo mzdy ešte samo o sebe nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobcu – spotrebiteľa. V zmysle uvedeného má žalovaný i naďalej za to, že Dohoda o zrážkach nepredstavuje neprijateľnú podmienku a teda nie je možné ju posúdiť ako neplatnú. S poukazom na vyššie uvedené žalovaný navrhol, aby súd po vykonanom dokazovaní žalobu žalobkyne ako nedôvodnú zamietol.

3. Žalobkyňa sa k vyjadreniu žalovaného k žalobe vyjadrila tak, že aj po oboznámení sa s obsahom vyjadrenia žalovaného naďalej trvá na podanej žalobe, túto považuje za dôvodne podanú a žiada jej vyhovieť v celom rozsahu. V prvom rade upriamuje pozornosť na tú skutočnosť, že už v podanej žalobe, hneď v jej úvode, konkrétne na str. 2 v druhom odstavci uviedla, že keďže vzhľadom na odstup času už nedisponuje úverovou zmluvou č 8702701872 zo dňa 21.12.2012, ktorú uzatvorila so žalovaným, túto žiada vyžiadať si konajúcim súdom od žalovaného. Na tomto návrhu žalobkyňa naďalej trvá, keď tento návrh na doplnenie dokazovania považuje v predmetnej právnej veci za podstatný a smerodajný pre ďalšie vedenie sporu. K tomuto návrhu žalobkyňa podporne poukazuje na ust. § 295 CSP, z ktorého znenia vyplýva, že súd môže vykonať aj sám ex offo dôkaz, t. j. bez návrhu spotrebiteľa, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd pritom sám aj bez návrhu obstará a zabezpečí tento dôkaz. Aj s ohľadom na znenie uvedeného zákonného ustanovenia, žalobkyňa žiada konajúcim súdom obstaráť a zabezpečiť dôkaz - úverovú zmluvu č 8702701872 zo dňa 21.12.2012 priamo od žalovaného. Obdobne takýmto spôsobom žiada žalobkyňa konajúcim súdom od žalovaného dopytom zistiť, aké konkrétne nároky žalovaný žiadal uspokojiť prostredníctvom predloženej dohody o zrážkach zo mzdy od zamestnávateľa žalobkyne, ako aj sumár uspokojenia týchto nárokov, po zohľadnení jednotlivých, doposiaľ takýmto spôsobom zo mzdy žalobkyne zrazených súm v prospech žalovaného, t. j. na aké konkrétne nároky, žalobca započítal jednotlivé platby prijaté od zamestnávateľa žalobkyne, s rozpisom na istinu, príslušenstvo, ako úroky, úroky z omeškania, zmenkové úroky a pod. Ďalej žalobkyňa v prílohe pripája aktuálne Potvrdenie od jej zamestnávateľa zo dňa 26.05.2022 o pokračovaní vo vykonávaní zrážok z jej mzdy, z ktorého vyplýva, že i toho času sú naďalej vykonávané zrážky zo mzdy žalobkyne v sume 131,- eur mesačne. Po zohľadnení predmetného posledného potvrdenia zamestnávateľa žalobkyne možno skonštatovať, že na mzde žalobkyne bola doposiaľ zrazená celková suma 2 908,30 eur. Aj keď je pravdou, že žalovaný na viacerých miestach vo svojom vyjadrení k žalobe žalobkyne sa snažil poukázať na skutočnosti, že dohodu o zrážkach zo mzdy ako zabezpečovací inštitút nezakazoval uzatvoriť na strane veriteľa s dlžníkom žiaden v tom čase účinný právny predpis, keď navyše táto dohoda bola uzatvorená vo forme osobitnej listiny, keď taktiež obsahovo podľa názoru žalovaného mala táto dohoda spĺňať všetky zákonné náležitosti. Podľa názoru žalobkyne sa však žalovaný opomenul vyjadriť k podstatným, a to aj zo strany žalobkyne tvrdených skutkových okolností zo strany žalobkyne, a t.j. že žalovaným vymáhaný nárok prostredníctvom zabezpečovacieho inštitútu je premlčaný, keď žalovaný z úverovej zmluvy neuplatnil žiaden nárok voči žalobkyni žalobou na všeobecnom súde žalobkyne, alebo na ktoromkoľvek inom súde v SR. Žalovaný sa tak dlhšie obdobie, a to i toho času nekalým spôsobom, nanútením dohody o zrážkach zo mzdy zamestnávateľovi žalobkyne domáha mimo akéhokoľvek súdneho prieskumu uspokojenia svojich finančných nárokov, a to i niekoľkonásobne nad rámec poskytnutého úveru, istiny. Žalobkyňa taktiež v podanej žalobe okrem iného tvrdila, že spolu s úverovou zmluvou a dohodou o zrážkach zo mzdy bola medzi stranami sporu uzatvorená aj zmenka, na ktorú nadväzovala práve dohoda o zrážkach zo mzdy, pričom zmenku možno považovať v tomto smere za neplatne dojednanú, keď právna úprava v ust. § 17 ods. 3 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia Zmluvy, t. j. ku dňu 21.12.2012 pri spotrebiteľských úveroch zmenku úplne zakazovala, keď ust. § 17 ods. 3 zák. č. 129/2010 Z.z. stanovovalo, že „V súvislosti s poskytovaním spotrebiteľského úveru nemožno splniť dlh alebo zabezpečiť jeho splnenie zmenkou alebo šekom.“ V prípade predmetnej Zmenky je tak nepochybné, že v čase uzavretia Zmluvy o úvere (21.12.2012), v zmysle ust. § 17 ods. 3 Zákona č. 129/2010 Z. z., bolo použitie Zmenky v spotrebiteľských úveroch úplne zakázané. Žalovaný žiadal na základe Dohody o zrážkach zo mzdy zaplatenie neuhradenej zmenkovej sumy, zmenkového úroku a zákonného úroku. Uvedená skutočnosť je ďalším dôvodom neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy na uplatnenie nároku zo Zmenky, ktorá je zákonom zakázaná. Žalovaný

v tomto prípade postupoval v rozpore s ust. § 39 OZ, v zmysle ktorého neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom. Práve, ak uvedená zmenka bola obsahovo nadviazaná na ďalšiu listinu, dohodu o zrážkach zo mzdy, túto možno považovať za neplatne dojednanú, minimálne žalobkyni svedčí žalobný nárok uplatnený z jej strany v tomto spore, t. j. uloženie žalovanému povinnosti zdržať sa ďalšieho vykonávania zrážok zo mzdy žalobkyne. K vystaveniu zmenky sa žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe žalobkyni opomenul akýmkoľvek spôsobom vyjadriť. Žalovaný vo svojom vyjadrení odkazoval aj na tzv. Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, avšak tieto na preukázanie svojho tvrdenia k podanému vyjadreniu z jeho strany ani len nepredložil, a tieto netvorí ani súčasť spisového materiálu, a teda jeho tvrdenie odkazujúce na tieto informácie, nemožno považovať za relevantné a úplné. Žalovaný ďalej vo svojom vyjadrení uvádza, že vyplnením dohody o zrážkach zo mzdy mal klient možnosť dohodu o zrážkach zo mzdy individuálne dohodnúť. S takýmto tvrdením žalovaného sa žalobkyňa nestotožňuje, nakoľko ona nebola tou osobou, ktorá vyplňala jednotlivé listiny, ako úverovú zmluvu, dohodu o zrážkach zo mzdy, zmenku, keď všetky tieto tri listiny jej boli predložené už len na podpis, ako tzv. „hotová vec“, kde to má podpísať, a tak nemohla nijakým spôsobom ovplyvniť obsah týchto listín, nehovoriac o tom, že niektoré ustanovenia v týchto listinách boli vopred predtlačené, ako napr. zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne zo zmenkovej sumy, zákonný (sankčný) úrok vo výške 6 % ročne z dlžnej sumy a pod. Žalobkyňa ďalej k veci dodáva, že žalovaný pri poskytovaní úveru žalobkyni neposudzoval s odbornou starostlivosťou jej schopnosť splácať spotrebiteľský úver. Až žalobkyňa, po zabezpečení úverovej zmluvy konajúcim súdom od žalovaného si vyhradzuje právo následne vyjadriť sa k jednotlivým náležitostiam úverovej zmluvy, či tieto náležitosti sú v súlade so zákonom č. 129/2010 Z. z., konkrétne s ust. § 9 ods. 2 v platnom a účinnom znení v rozhodnom období, t. j. ku dňu 21.12.2012, a či absencia niektorej z náležitostí úverovej zmluvy neznamená, že v zmysle ust. § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. poskytnutý úver žalovaným žalobkyni možno považovať za bezúročný a bez poplatkov. Ďalej je potrebné poukázať aj na závery Komisie na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík pri Ministerstve spravodlivosti SR zo dňa 21. 1. 2011 pod č. 8636/2010-110.98,113,179, ktorým v bode 9 Komisia dospela k záveru, že dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená podľa § 551 OZ je zmluvnou podmienkou spôsobujúcou hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a je v rozpore s ustanovením § 53 OZ, keďže spotrebiteľ je už v čase vzniku nútený uzatvoriť dohodu o zrážkach zo mzdy. Výkon zrážok zo mzdy je pritom súkromným procesom, ktorý nepodlieha nijakej autorizácii a verifikácii primeranosti a spotrebiteľ môže byť vystavený neprijateľnému konaniu zo strany dodávateľa. Z uvedeného dôvodu ide preto o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožnil obísť dôležitý prvok úijného práva, a to ex offio súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné zmluvné podmienky). Spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v euronekomfortnom procese zrážok zo mzdy na základe dohody o zrážkach zo mzdy zabezpečuje a umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly, na ktorú skutočnosť súd musí brať ohľad. Ak by vnútroštátne právo umožnilo obísť takéto preskúmanie prostredníctvom uzavretej dohody o zrážkach zo mzdy, išlo by o pozbavenie účinku a hlavnej myšlienky Smernice 93/13/EHS. V tomto smere poukazujem na konštantnú judikatúru Súdneho dvora EÚ (napr. rozsudky Océano Grupo Editorial a Salvat Editores C-240/98 a C-244/98, Elisa Maria Mostaza Claro C-168/05, Pannon GSM ZRT C-243/08 a vec Asturcom C - 40/08 a ďalšie), v ktorej zdôrazňuje, že systém ochrany zavedený smernicou rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej aj „smernica“) vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj úroveň informovanosti, a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky pripravené vopred predajcom alebo dodávateľom bez toho, aby mohol vplyvať na ich obsah a vzhľadom na predmetné nerovné postavenie jednej zo zmluvných strán čl. 6 ods. 1 uvedenej smernice stanovuje, že nekalé podmienky nie sú pre spotrebiteľa záväzné. Povaha a význam verejného záujmu, z ktorého vychádza ochrana zavedená smernicou pritom odôvodňujú, že vnútroštátny súd má povinnosť ex offio posudzovať nekalú povahu zmluvnej podmienky, a tým vyrovnávať nerovnováhu, ktorá existuje medzi spotrebiteľom a predajcom alebo dodávateľom a taktiež má povinnosť zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva podľa takýchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak jej ďalšia existencia je možná bez nekalých podmienok (čl. 6 ods. 1 smernice 93/13/EHS). Tomu zodpovedá aj právna úprava Civilného sporového poriadku v druhej hlave v prvom diely označená ako spotrebiteľské spory (§ 290 a nasl. CSP). Súdu teda nič nebráni dohodu judikovať ako neplatnú (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka), hoci má základ v znení zákona. Aj iné právne úkony majú základ v

zákone a môžu byť za určitých okolností vyhlásené za neplatné (kúpna 5 zmluva, rozhodcovská doložka a pod.). Pre súd je relevantné, že sporná dohoda vzhľadom na jej osobitný význam bola vyhotovená z hľadiska podcenenia jej významu zo strany priemerného spotrebiteľa a umožňuje siahnuť spotrebiteľovi na majetok a vymôcť aj plnenia poplatkov, ktoré sú neprijateľné. Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov, uzatvorená podľa § 551 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, hoci bola uzatvorená na samostatnom tlačíve, má charakter štandardnej zmluvnej podmienky používanej žalovaným pri uzatváraní zmlúv o spotrebiteľských úveroch so spotrebiteľmi. Občiansky zákonník v ust. § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia nepovažuje také, s ktorými sa spotrebiteľ nemal možnosť vopred oboznámiť pred podpisom zmluvy a nemohol ovplyvniť jej obsah. Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov, ak má byť súdmi akceptovaná, musí byť výsledkom zmluvnej autonómie strán a slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Žalovaný ako veriteľ formulárovou zmluvou do prejavu vôle žalobcu k uzavretej zmluve o úvere, o uzavretie ktorého len mal záujem, zahrnul bez ďalšieho automatické uzavretie dohody o zrážkach zo mzdy. Na uvedenom nemení nič ani tá skutočnosť, že dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov bola uzatvorená na samostatnom tlačíve. Toto tlačívo malo typový formulárový charakter, ktorý žalobca nemohol ovplyvniť. Uvedené zmluvné dojednanie tak vnucuje žalobcovi ako spotrebiteľovi určité správanie, konanie, pričom tým zvyhodňuje poskytovateľa služby ako príjemcu plnenia, čím je spôsobená nerovnováha zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Samotná dohoda predložená žalovaným o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov nie je založená na objektívnom vyhodnotení výšky dlhu, ale na nútenej subjektívnej predstave veriteľa o výške pohľadávky a jej príslušenstva. Z tohto dôvodu je potom potrebné poskytnúť žalobcovi ako spotrebiteľovi ochranu s ohľadom neexistencie nebezpečenstva, že na základe zrážok zo mzdy na základe dohody sa umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly, na ktorú skutočnosť musí byť braný ohľad. Uvedená dohoda sa tak stáva inštitútom, ktorý umožňuje obísť dôležitý prvok újného práva, a to ex offio súdnu kontrolu zmluvných podmienok, čo spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. V opačnom prípade by inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňoval veriteľovi dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky siahnutím na majetok dlžníka bez predchádzajúceho odobrenia súdom, či iným nezávislým orgánom. Bez toho, aby súdny orgán vyhodnotil skutočnú existenciu a výšku dlhu, si takúto výšku cez dohodu o zrážky zo mzdy diktuje veriteľ sám a vykonávajú sa tak zrážky zo mzdy dlžníka, pričom dlžník nemá možnosť priamo ich zastaviť. Z vyššie uvedeného možno dospieť k záveru, že predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy je neprijateľnou zmluvnou podmienkou v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa a je v rozpore s ustanovením § 53 Občianskeho zákonníka, keď žalobca v čase vzniku úverovej zmluvy bol nútený uzatvoriť i dohodu o zrážkach zo mzdy, resp. podpísanie tejto dohody podmieňovalo poskytnutie úveru. Samotná dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená podľa § 551 Občianskeho zákonníka je zmluvnou podmienkou, ktorá spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Dohoda o zrážkach zo mzdy medzi žalobkyňou a žalovaným bola uzavretá v rovnaký deň ako zmluva o spotrebiteľskom úvere, t.j. 21.12.2012. Z uvedeného vyplýva, že už v čase vzniku zmluvy o spotrebiteľskom úvere bola žalobkyňa ako spotrebiteľ nútená uzatvoriť dohodu o zrážkach zo mzdy, pričom jej uzavretie nemohla odmietnuť, keďže jej uzavretím bolo podmienené poskytnutie úveru. Žalobkyňa tak nemala na výber, nemohla dohodu o zrážkach zo mzdy odmietnuť, (keďže by si zmarila možnosť, aby jej bol úver poskytnutý), ale zmluvu o úvere, vrátane dohody o zrážkach zo mzdy bola nútená podpísať, čím sa podrobila vykonávaniu zrážok zo mzdy bez možnosti akejkoľvek kontroly opodstatnenosti výšky pohľadávky. Táto podmienka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa - žalobkyne, predstavuje tak neprijateľnú zmluvnú podmienku znevýhodňujúcu spotrebiteľa, a preto je s poukazom na ust. § 53 Občianskeho zákonníka neplatná.

4. Žalovaný dňa 17.06. 2022 doložil zmluvu č. 702701872 zo dňa 21.12. 2012.

5. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení uviedla, že žalobkyňi bolo ešte dňa 14.10.2022 doručené krátke vyjadrenie žalovaného, v ktorom uviedol, že zmluva o úvere uzatvorená medzi stranami sporu dňa 21.12.2012 je evidovaná pod č. 702701872, a nie pod č. 8702701872. Žalobkyňa z dôvodu, že doposiaľ nedisponovala zmluvou o úvere, v žalobe zo dňa 17.03.2022, ako aj následne v ďalších svojich vyjadreniach adresovaných súdu, uvádzala k zmluve o úvere zo dňa 21.12.2012 číslo 8702701872, ktoré bolo uvedené na písomnosti zo dňa 11.11.2013 (žiadosti o zrážky zo mzdy), ktorú žalovaný adresoval Nemocnici s poliklinikou sv. Barbory v Rožňave ako zamestnávateľovi žalobkyňi. Uvedenú chybu si mohla žalobkyňa uvedomiť najskôr až dňa 14.10.2022, kedy bola žalobkyňi doručená odpoveď žalovaného, s oznámením pod akým číslom je skutočne evidovaná zmluva o úvere zo dňa 21.12.2012,

a teda pod číslom 702701872 (ďalej len „Zmluva o úvere“). V uznesení Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6CoCsp/32/2022 zo dňa 30.05.2022, ktorým došlo zamietnutiu návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia vo veci zdržania sa vykonávania zrážok zo mzdy na základe predmetnej zmluvy o úvere zo dňa 21.12.2012, odvolací súd konkrétne v bode 40. odôvodnenia svojho rozhodnutia uviedol nasledovné : „40. Neušla pozornosti odvolacieho súdu ani tá skutočnosť, že neodkladným opatrením sa žalobkyňa nedomáhala zdržania sa výkonu zrážok zo mzdy a iných príjmov výslovne na základe dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov zo dňa 21.12.2012, ale navrhovaný petit je formulovaný všeobecne tak, že žalovanému sa má uložiť povinnosť zdržať sa výkonu zrážok zo mzdy v súvislosti so zmluvou o úvere č. 8702701872, uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným dňa 21.12.2012. Neodkladnému opatreniu s takýmto všeobecne formulovaným petitom ani nie je možné vyhovieť, keďže takýto petit je nevykonateľný.“ Na základe vyššie uvedených skutočností, za účelom opravy čísla zmluvy o úvere zo dňa 21.12.2012 a za účelom vykonateľnosti navrhovaného petitu žaloby, žalobkyňa mení podanú žalobu v znení jej petitu, ktorý po vykonanej zmene bude znieť nasledovne : I. Súd ukladá žalovanému povinnosť zdržať sa výkonu práva na zrážky zo mzdy a iných príjmov žalobkyne v prospech žalovaného na základe Dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov zo dňa 21.12.2012 v súvislosti so Zmluvou o úvere číslo 702701872 uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 21.12.2012. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňi plnú náhradu trov konania v rozsahu 100%. 3 Súčasne so zmenou navrhovaného petitu žaloby, navrhol zmenu obsahu žaloby zo dňa 17.03.2022, v ktorej sa text v znení „Zmluva o úvere č. 8702701872“ nahrádza na všetkých miestach žaloby textom „Zmluva o úvere č. 702701872“. Žalobkyňa sa aj naďalej pridrižiava obsahu podanej žaloby zo dňa 17.03.2022, a má za to, že pri podpise Zmluvy o úvere boli použité nekalé praktiky a neprijateľné podmienky zo strany žalovaného, ako veriteľa, čo následne viedlo k neoprávneným zrážkam zo mzdy. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 394/2011 Z. z., účinným do 31.12.2012 (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“), zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Žalobkyňa v prvom rade vyhlasuje, že si nie je vedomá toho, že by bola zo strany žalovaného, ako veriteľa oboznámená so Všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, a to ako verbálne, tak aj písomnou formou, ktorú žalovaný spoločne so Zmluvou o úvere predložil súdu. Tieto Všeobecné podmienky poskytnutia úveru žalobkyňa od žalovaného nikdy neobdržala, nikdy tieto všeobecné podmienky úveru osobitne nepodpisovala, a tak nemala možnosť sa s nimi pred poskytnutím úveru zo strany žalovaného oboznámiť. Opak žalovaný nijakým spôsobom nepreukázal. Taktiež si žalobkyňa nespomína, či jej vôbec bola doručená zmluva o úvere, pričom je na žalovanom, aby preukázal opak. Žalobkyňa má za to, že je nevyhnutné zabezpečenie riadneho a preukázateľného informovania spotrebiteľov o obsahu zmluvných dojednaní obsiahnutých v predmetných obchodných podmienkach. Veritelia sú povinní preukázať, že obchodné podmienky sú spotrebiteľovi známe, resp. že boli k zmluve priložené, a to tak, aby sa spotrebiteľ mohol pred uzavretím zmluvy skutočne oboznámiť so všetkými svojimi právami a povinnosťami. Podľa žalobkyne nepostačujú vyhlásenia uvedené v záverečných ustanoveniach zmlúv o tom, že spotrebiteľ obchodné podmienky prevzal a oboznámil sa s nimi, tak ako je to uvedené aj v Zmluve o úvere zo dňa 21.12.2012. Žalobkyňa vyhlasuje, že zo strany žalovaného nedošlo k posúdeniu schopnosti žalobkyne ako spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, žalovaný nezisťoval u žalobkyne, či táto bude vedieť riadne a včas splácať úver a iné skutočnosti, ktoré by veriteľovi zaručili splatenie úveru s poukazom na ustanovenie § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať aj obligatórne náležitosti v tomto ustanovení uvedené. Zmluva o úvere bola uzavretá prostredníctvom mandátára žalovaného. Podľa § 9 ods. 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu. V Zmluve o úvere okrem nečitateľného mena a podpisu mandátára absentujú jeho ďalšie identifikačné údaje a to v rozsahu, ako u veriteľa. S poukazom na § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. Zmluva o úvere neobsahuje dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. V zmluve o úvere síce je uvedený dátum, kedy žalobca má uhradiť prvú mesačnú splátku, ako aj celkový počet mesačných splátok, avšak v nej nie je uvedený termín konečnej splatnosti úveru, resp. doba trvania Zmluvy o úvere. Zmluva o úvere neobsahuje úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, uvedenú pod týmto označením v Zmluve o úvere, ako ani podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej

sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny, tak ako je to uvedené v ustanovení § 9 ods. 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z. z. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. v Zmluve o úvere je síce uvedená ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len „RPMN“) 302,67%, avšak pri celkovej sume úveru 800,00 Eur, začiatku jeho splácania dňom 20.01.2013, pri mesačnej splátke 131,00 eur a celkovej splatenej sume 1.572,00 eur, by RPMN mala predstavovať skutočnú hodnotu 147,70 %. Na Zmluve o úvere nie je správne uvedená RPMN. Zmluva o úvere s poukazom na § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. síce obsahuje výšku, počet mesačných splátok avšak neobsahuje termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ako ani poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. V zmysle ust. § 11 zákona č. 129/2010 Z. z. platí : (1) Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa (2) Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Aj s poukazom na vyššie uvedené, absentujúce náležitosti v zmluve o úvere zo dňa 21.12.2012, možno mať s odkazom na ust. § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. za to, že úver poskytnutý žalovaným žalobkyni možno považovať za bezúročný a bez poplatkov Navyše žalovaný tým, že pri poskytovaní úveru žalobkyni nekonal s odbornou starostlivosťou, nie je oprávnený od spotrebiteľa vyžadovať splatenie celého spotrebiteľského úveru, a to ani prostredníctvom v tomto prípade za daných skutkových okolností nekalého inštitútu – vykonávania zrážok zo mzdy žalobkyne. Žalobkyňa v období od mesiaca december 2019 doposiaľ žalovanému zaplatila v mesačných zrážkach zo mzdy od zamestnávateľa žalobkyne, ktorým je Nemocnica s poliklinikou sv. Barbory, so sídlom Ul. Špitálska 1, 048 01 Rožňava, IČO: 36 597 341 celkovú sumu vo výške 3.563,30 eur, čím došlo k preplateniu celej istiny úveru viac ako 4 – násobne a splácanie úveru aktuálne prekračuje aj najvyššiu prípustnú výšku odplaty. Žalobkyňa žiada túto celkovú sumu zaplatenú na úvere započítať výlučne na istinu poskytnutého úveru, teda prvotne zrazenú sumu 800 € na istinu, a zvyšnú sumu požaduje od žalovaného vrátiť späť, nakoľko sa v tejto veci jedná o jeho bezdôvodné obohatenie, aj s poukazom na vyššie uvedené závery o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru. K tomuto tvrdeniu žalobkyňa v prílohe pripája Potvrdenie o zrážkach zo mzdy vystavené jej zamestnávateľom dňa 26.05.2022, z ktorého vyplýva, že za obdobie od 12/2009 (správne má byť 12/2019) do 04/2022 bolo žalobkyni zo mzdy zrazených 2908,30 € a taktiež Potvrdenie o zrážkach zo mzdy vystavené jej zamestnávateľom dňa 17.10.2022, z ktorého vyplýva, že za obdobie od 5/2022 do 09/2022 bolo žalobkyni zo mzdy zrazených 655,00 eur. Dôkaz: 2 x Potvrdenie o zrážkach zo mzdy žalobkyne. Z vyššie uvedených úhrad je evidentné, že žalobkyňa žalovanému už dávno splatila istinu úveru vo výške 800,- eur, a tak ďalšie sumy zrazené na tomto úvere zo mzdy žalobkyne možno považovať za nedôvodne zrazené. Navyše žalovaný sa mimo akejkoľvek súdnej kontroly posúdenia podmienok v zmluve o úvere zo dňa 21.12.2012, snažil a naďalej aj snaží bezdôvodne obohatiť na úkor samotnej žalobkyne, keď v predmetnej právnej veci nepodal na žalobkyňu pre neplatenie splátok predmetného úveru žiadnu žalobu na súd, a tak žalobkyňa považuje pohľadávku žalovaného, ako veriteľa za premlčanú, a preto uplynutím premlčacej doby sa stáva právne nevymáhateľnou, čím žalovaný vymáha svoju pohľadávku a? prijíma platby v? rozpore s? ustanovením § 54a Občianskeho zákonníka, a? to proti vôli žalobkyne. Žalobkyňa opakovane v tomto smere vznáša námietku premlčania. Žalovaný i toho času, keď zrazil na mzde žalobkyni sumu minimálne 3.563,30 eur, teda vo výške viac ako 4- násobku poskytnutej istiny úveru, naďalej vykonáva zrážky zo mzdy, pričom doposiaľ nie je ani zrejmé, akým spôsobom túto sumu žalovaný započítaval, akú konkrétnu sumu na istinu, na úroky z omeškania, úroky, zmluvnú pokutu a pod. V ostatných častiach sa žalobkyňa pridrižava podanej žaloby zo dňa 17.03.2022, túto považuje za dôvodne podanú, a žiada jej vyhovieť v zmysle vyššie opraveného petitu žaloby uvedeného v tomto podaní.

6. Súd uznesením 4Csp/26/2022 - 120 zo dňa 08.12. 2022 pripustil zmenu žaloby v znení podania zo dňa 18.11. 2022 a to tak, že žalobkyňa žiada, že súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa výkonu práva na zrážky zo mzdy a iných príjmov žalobkyne v prospech žalovaného na základe Dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov zo dňa 21.12.2012 v súvislosti so Zmluvou o úvere číslo 702701872 uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 21.12.2012 a zaviazal ho zaplatiť žalobkyni plnú náhradu trov konania v rozsahu 100%.

7 Žalobkyňa dňa 19.12. 2022 podala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia ktorý odôvodnila tým, že je pravdou, že žalobkyňa už podávala v predmetnej právnej veci jeden návrh na nariadenie

neodkladného opatrenia, to v zmysle ust. § 325 ods. 2 písm. d) CSP, konkrétne v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 11Csp/18/2022. Tento návrh bol Uznesením Okresného súdu Rožňava, sp. zn. 11Csp/18/2022-40 zo dňa 11.03.2022 v spojení s Uznesením Krajského súdu Košice, sp. zn. 6CoCsp/32/2022 zo dňa 30.05.2022 zamietnutý. Uznesenie Okresného súdu Rožňava, sp. zn. 11Csp/18/2022-40 zo dňa 11.03.2022 nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 07.07.2022. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podaný žalobkyňou v uvedenom súdnom konaní bol zamietnutý jedine z dôvodu, že tak súd prvej inštancie ako i odvolací súd nemali k dispozícii úverovú zmluvu, konkrétne zmluvu o úvere zo dňa 21.12.2012 s číslom 702701872 uzatvorenú medzi žalobkyňou ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom, a tak nemohli posúdiť obsahu tohto úverového vzťahu, a to aj v tej súvislosti, či zmluva neobsahuje neprijateľné podmienky, resp. či obsahuje všetky podstatné náležitosti, ktorých absencia má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru v zmysle zák. č. 129/2010 Z. z.

8. Súd rozhodol o neodkladnom opatrení uznesením sp.zn. 4Csp/26/2022 – 136 zo dňa 17.01. 2023 tak, že žalovaný je povinný zdržať sa výkonu zrážok zo mzdy (iných príjmov žalobkyne) na základe Dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov zo dňa 21.12.2012 v súvislosti so Zmluvou o úvere číslo 702701872 uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 21.12.2012, a to až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci vedenej na Okresnom súde Rožňava pod sp. zn. 4Csp/26/2022 o určenie povinnosti zdržať sa výkonu práva na zrážky zo mzdy a iných príjmov žalobkyne. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 04.02. 2023 a vykonateľnosť 19.01. 2023.

9. Súd sa oboznámil s listinnými dôkazmi pripojenými k žalobe a to Dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov, Potvrdením o zrážkach, Zmenkou, Žiadosťou o zrážky zo mzdy, Zmluvou o úvere č. 702701872, Všeobecnými podmienkami poskytnutia spotrebiteľského úveru, Predžalobnou výzvou na úhradu dlžnej sumy a Výpisom z Obchodného registra.

10. Podľa ust. § 52 ods. 1, 2, 3, 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

11. Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľností určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

12. Podľa § 9 ods. 1, 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov,
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16 ,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3 , ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23 ,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.
- (3)
Ak zmluva o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú obsahuje dohodu o amortizácii istiny, je veriteľ povinný poskytnúť spotrebiteľovi výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere.
- (4)
Ak ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, podľa ktorej splátky spotrebiteľa nevedú k okamžitej zodpovedajúcej amortizácii celkovej výšky úveru, ale v období a za podmienok ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v inej zmluve sa použijú na vytvorenie kapitálu, je veriteľ povinný zrozumiteľne a stručne uviesť, či použitie takto vytvoreného kapitálu zaručuje splatenie celkovej výšky spotrebiteľského úveru čerpaného na jej základe.
- (5)
Amortizačná tabuľka podľa odseku 3 uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť, a lehoty a podmienky ich úhrady vrátane rozpisu každej splátky s uvedením amortizácie istiny, úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a prípadne i dodatočné náklady; ak úroková sadzba nie je fixná alebo sa dodatočné náklady podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere môžu zmeniť, amortizačná tabuľka zrozumiteľne a stručne uvádza, že údaje v nej uvedené budú platné len do najbližšej zmeny úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru alebo dodatočných nákladov v súlade so zmluvou o spotrebiteľskom úvere.
- (6)
Spotrebiteľ sa nemôže vzdať práv, ktoré mu vyplývajú z tohto zákona.
- (7)
Veriteľovi alebo finančnému agentovi sa zakazuje predkladať spotrebiteľovi návrhy zmlúv, ktorých zrejším účelom je obchádzanie ustanovení tohto zákona; za takéto konanie sa považuje aj to, že sa čerpanie finančných prostriedkov alebo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zahrnú do zmlúv o úvere, ktorých povaha alebo účel by umožnili vyhnúť sa uplatňovaniu tohto zákona. Ak veriteľ využil omyl spotrebiteľa a použil zmluvné podmienky, ktorými vylúčil aplikáciu ustanovení vzťahujúcich sa na

spotrebiteľské úvery, považuje sa zmluva za zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ak veriteľ nepreukáže, že nemal úmysel obísť tento zákon.

(8)

Veriteľ alebo finančný agent nesmie ponúkať spotrebiteľovi výber rozhodného práva k zmluve o spotrebiteľskom úvere, ktorého zrejším cieľom je zbaviť spotrebiteľa práv, ktoré mu priznáva tento zákon.

(9)

Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

(10)

Veriteľovi sa zakazuje požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu spotrebiteľského úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený spotrebiteľský úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo poskytnutia spotrebiteľského úveru za ponúkaných podmienok; to neplatí, ak ide o účet podľa § 708 až 715 Obchodného zákonníka alebo osobitného zákona.

(11)

Veriteľ je povinný informovať spotrebiteľa o tom, že nedošlo k splateniu splátky zo spotrebiteľského úveru v lehote jej splatnosti písomne alebo formou krátkej textovej správy (SMS), a to najneskôr do 15 dní odo dňa splatnosti tejto splátky zo spotrebiteľského úveru.

(12)

Všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia, musia byť obsiahnuté v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

(13)

Ak ďalej nie je ustanovené inak, veriteľ nesmie sám alebo prostredníctvom tretej osoby ponúkať, vyžadovať, dojednávať, uzavierať, alebo sprostredkovať uzavretie vzájomne závislej zmluvy, ktorá súvisí so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a najmä ktorej predmetom je čo aj len sčasti plnenie, ktoré je veriteľ podľa zákona alebo v súlade s povinnosťou odbornej starostlivosti povinný poskytovať spotrebiteľovi aj bez uzavretia takejto zmluvy. Získanie spotrebiteľského úveru nemožno podmieniť uzavretím vzájomnej závislej zmluvy, s výnimkou poisťovnej zmluvy alebo zmluvy o zabezpečení záväzku spotrebiteľa ručením, zrážkami zo mzdy a z iných príjmov alebo záložným právom dojednaných za podmienok ustanovených zákonom, ak je to primerané vzhľadom na spotrebiteľský úver a okolnosti jeho poskytnutia; ustanovenia tohto zákona alebo osobitného predpisu o zákaze alebo neprijateľnosti zabezpečenia záväzku spotrebiteľa týmto nie sú dotknuté.

(14)

Akékoľvek poskytnuté plnenia spotrebiteľa súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere požadované alebo vybrané veriteľom alebo treťou osobou sa považujú za plnenia spotrebiteľa veriteľovi a za súčasť odplaty podľa osobitných predpisov. Každé plnenie vybrané veriteľom alebo treťou osobou v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere je veriteľ povinný bezodkladne evidovať podľa osobitného predpisu; na tento účel sa veriteľ nemôže dovolávať skutočnosti, že plnenie prijala tretia osoba.

13. V zmysle ust. § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a)

zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1

b)

zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l) c)

zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d)

v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e)

veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,

f)

veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,

g)

ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.

14. Súd zistil, že pri podpise Zmluvy o úvere boli použité nekalé praktiky a neprijateľné podmienky zo strany žalovaného, ako veriteľa, čo následne viedlo k neoprávneným zrážkam zo mzdy. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 394/2011 Z. z., účinným do 31.12.2012 (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“), zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Žalobkyňa tvrdí, že si nie je vedomá toho, že by bola zo strany žalovaného, ako veriteľa oboznámená so Všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, a to ako verbálne, tak aj písomnou formou, ktorú žalovaný spoločne so Zmluvou o úvere predložil súdu. Tieto Všeobecné podmienky poskytnutia úveru žalobkyňa od žalovaného nikdy neobdržala, nikdy tieto všeobecné podmienky úveru osobitne nepodpisovala, a tak nemala možnosť sa s nimi pred poskytnutím úveru zo strany žalovaného oboznámiť. Opak žalovaný nijakým spôsobom nepreukázal. Taktiež si žalobkyňa nespomína, či jej vôbec bola doručená zmluva o úvere. Súd má za to, že je nevyhnutné zabezpečenie riadneho a preukázateľného informovania spotrebiteľov o obsahu zmluvných dojednaní obsahnutých v predmetných obchodných podmienkach. Veritelia sú povinní preukázať, že obchodné podmienky sú spotrebiteľovi známe, resp. že boli k zmluve priložené, a to tak, aby sa spotrebiteľ mohol pred uzavretím zmluvy skutočne oboznámiť so všetkými svojimi právami a povinnosťami. Nepostačujú vyhlásenia uvedené v záverečných ustanoveniach zmlúv o tom, že spotrebiteľ obchodné podmienky prevzal a oboznámil sa s nimi, tak ako je to uvedené aj v Zmluve o úvere zo dňa 21.12.2012. Zo strany žalovaného nedošlo k posúdeniu schopnosti žalobkyne ako spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, žalovaný nezisťoval u žalobkyne, či táto bude vedieť riadne a včas splácať úver a iné skutočnosti, ktoré by veriteľovi zaručili splatenie úveru s poukazom na ustanovenie § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať aj obligatórne náležitosti v tomto ustanovení uvedené. Zmluva o úvere bola uzavretá prostredníctvom mandátára žalovaného. Podľa § 9 ods. 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu. V Zmluve o úvere okrem nečitateľného mena a podpisu mandátára absentujú jeho ďalšie identifikačné údaje a to v rozsahu, ako u veriteľa. S poukazom na § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. Zmluva o úvere neobsahuje dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. V zmluve o úvere síce je uvedený dátum, kedy žalobca má uhradiť prvú mesačnú splátku, ako aj celkový počet mesačných splátok, avšak v nej nie je uvedený termín konečnej splatnosti úveru, resp. doba trvania Zmluvy o úvere. Zmluva o úvere neobsahuje úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, uvedenú pod týmto označením v Zmluve o úvere, ako ani podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny, tak ako je to uvedené v ustanovení § 9 ods. 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z. z. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. v Zmluve o úvere je síce uvedená ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len „RPMN“) 302,67%, avšak pri celkovej sume úveru 800,00 Eur, začiatku jeho splácania dňom 20.01.2013, pri mesačnej splátke 131,00 Eur a celkovej splatenej sume 1.572,00 eur, by RPMN mala predstavovať skutočnú hodnotu 147,70 %. Na Zmluve o úvere nie je správne uvedená RPMN. Zmluva o úvere s poukazom na § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. síce obsahuje výšku, počet mesačných splátok avšak neobsahuje termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ako ani poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

15. V zmysle ust. § 11 zákona č. 129/2010 Z. z. platí : (1) Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, b) je v

zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa (2) Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Aj s poukazom na vyššie uvedené, absentujúce náležitosti v zmluve o úvere zo dňa 21.12.2012, možno mať s odkazom na ust. § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. za to, že úver poskytnutý žalovaným žalobkyni možno považovať za bezúročný a bez poplatkov Navyše žalovaný tým, že pri poskytovaní úveru žalobkyni nekonal s odbornou starostlivosťou, nie je oprávnený od spotrebiteľa vyžadovať splatenie celého spotrebiteľského úveru, a to ani prostredníctvom v tomto prípade za daných skutkových okolností nekalého inštitútu – vykonávania zrážok zo mzdy žalobkyne. Žalobkyňa v období od mesiaca december 2019 doposiaľ žalovanému zaplatila v mesačných zrážkach zo mzdy od zamestnávateľa žalobkyne, ktorým je Nemocnica s poliklinikou sv. Barbory, so sídlom Ul. Špitálska 1, 048 01 Rožňava, IČO: 36 597 341 celkovú sumu vo výške 3.563,30 eur, čím došlo k preplateniu celej istiny úveru viac ako 4 – násobne a splácanie úveru aktuálne prekračuje aj najvyššiu prípustnú výšku odplaty.

16. Žalobkyňa žiada túto celkovú sumu zaplatenú na úvere započítať výlučne na istinu poskytnutého úveru, teda prvotne zrazenú sumu 800,- eur na istinu, a zvyšnú sumu požaduje od žalovaného vrátiť späť, nakoľko sa v tejto veci jedná o jeho bezdôvodné obohatenie, aj s poukazom na vyššie uvedené závery o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru. K tomuto tvrdeniu žalobkyňa súdu doručila Potvrdenie o zrážkach zo mzdy vystavené jej zamestnávateľom dňa 26.05.2022, z ktorého vyplýva, že za obdobie od 12/2009 (správne má byť 12/2019) do 04/2022 bolo žalobkyni zo mzdy zrazených 2.908,30 eur a taktiež Potvrdenie o zrážkach zo mzdy vystavené jej zamestnávateľom dňa 17.10.2022, z ktorého vyplýva, že za obdobie od 5/2022 do 09/2022 bolo žalobkyni zo mzdy zrazených 655,00 eur. Z vyššie uvedených úhrad je evidentné, že žalobkyňa žalovanému už dávno splatila istinu úveru vo výške 800 eur, a tak ďalšie sumy zrazené na tomto úvere zo mzdy žalobkyne možno považovať za nedôvodne zrazené. Navyše žalovaný sa mimo akejkoľvek súdnej kontroly posúdenia podmienok v zmluve o úvere zo dňa 21.12.2012, snažil a naďalej aj snaží bezdôvodne obohatiť na úkor samotnej žalobkyne, keď v predmetnej právnej veci nepodal na žalobkyňu pre neplatenie splátok predmetného úveru žiadnu žalobu na súd, a tak žalobkyňa považuje pohľadávku žalovaného, ako veriteľa za premlčanú, a preto uplynutím premlčacej doby sa stáva právne nevymáhateľnou, čím žalovaný vymáha svoju pohľadávku a? prijíma platby v? rozpore s? ustanovením § 54a Občianskeho zákonníka, a ?to proti vôli žalobkyne. Žalobkyňa opakovane v tomto smere vznáša námietku premlčania. Žalovaný i toho času, keď zrazil na mzde žalobkyni sumu minimálne 3.563,30 eur, teda vo výške viac ako 4- násobku poskytnutej istiny úveru, naďalej vykonáva zrážky zo mzdy, pričom doposiaľ nie je ani zrejmé, akým spôsobom túto sumu žalovaný započítaval, akú konkrétnu sumu na istinu, na úroky z omeškania, úroky, zmluvnú pokutu a pod.

17. Z týchto podstatných dôvodov súd žalobe vyhovel.

18. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1/ CSP v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobkyňa mala vo veci plný úspech, súd jej preto priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu.

19. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku, ktoré sa podáva na Okresnom súde Rožňava a o odvolaní rozhodne Krajský súd v Košiciach.

Podľa ustanovenia § 363 C. s. p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Podľa § 364 C. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Podľa § 365 C. s. p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala

jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa odseku 2 citovaného § odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Podľa odseku 3 citovaného § odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 125 ods. 1,2,3 C. s. p. podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. (2) Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. (3) Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (č. 233/1995 Z. z. - Exekučného poriadku).